

N:o 13.

Ank. till Riksd. kansli den 9 febr. 1891, kl. 5 e. m.

*Utlåtande i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående
afsöndring af jord från indragna militiebostället Kongs
Norrby kungsgård i Östergötlands län. (I. A.)*

Enligt hvad af det vid förenämnda, till Riksdagen aflåtna proposition (n:o 9) af den 5 december 1890 fogade, statsrådsprotokoll öfver ecklesiastikärenden inhemtas, hade Brunneby församling i Östergötlands län hos Kongl. Maj:t anhållit, att, enär efter öfverenskommelse med arrendatorn af det inom församlingen belägna, indragna militiebostället Kongs Norrby kungsgård en detta boställe tillhörande plats, hvarå församlingens båda skolhus blifvit uppförda samt jemväl funnes trädgård och planteringsland, upplåtits åt församlingen mot en årlig afgäld af 15 kronor, men nu löpande arrendeperiod för bostället ginge till ända den 14 mars innevarande år, ifrågavarande plats måtte derefter få af församlingen för all framtid afgiftsfritt begagnas för folkskolans ändamål.

Sedan Kongl. Maj:ts befallningshafvande, hvars yttrande i ärendet inforrats, förklarar sig anse, att icke någon anledning förefunnes till markens upplåtande utan afgift, samt tillstyrkt, att församlingen måtte beredas den rätt till jordområdet, som afsåges, och att i sådant fall detsamma vid förestående förnyad utarrendering af bostället måtte från arrendet undantagas, äfvensom beträffande storleken af den ifrågasatta afgiften föreslagit, att afgälden i enlighet med skedd beräkning vid den under år 1889 å bostället verkställda arrendeuppskattning borde

bestämmas till 15 kronor för år att utgå på en gång med 20 gånger detta belopp eller 300 kronor, hade församlingen, som i anledning här af fått tillfälle att å nyo yttra sig i ärendet, förklarad, att, för den händelse platsen i fråga icke kunde afgiftsfritt få tagas i besittning af församlingen, denna vore beredd att, der så påfordrades, erlægga i ett för allt 300 kronor med vilkor att sedermera för all framtid ega afgiftsfritt disponera platsen. Slutligen hade domänstyrelsen afgifvit utlåtande och dervid anfört, att, då genom upplåtelsen af ifrågavarande mark ett allmännyttigt ändamål skulle främjas och, med afseende å hvad upplåst blifvit rörande dess läge, afsöndringen deraf ej borde för brukningen af boställets öfriga egor medföra någon olägenhet, styrelsen icke hade något mot sjelfva upplåtelsen att invända, men ansåge sig, lika med Kongl. Maj:ts befallningshafvande, ej kunna tillstyrka befrielse för församlingen att för marken lemna skälig ersättning, utan hemställt, att, då enligt instrumentet öfver den å bostället hållna arrendeuppskattning ifrågavarande område ansetts böra betinga en årlig afgäld af 15 kronor, lösesumman för detsamma måtte bestämmas till tjugu gånger detta belopp eller 300 kronor. Styrelsen hade tillika meddelat, att styrelsen låtit hembjuda arrendet af bostället för nya arrendeperioden åt den senast antagne arrendatorns sterbhusdelegare mot fastställt arrendevärde och öfriga vilkor, deribland stadgats, att, derest ifrågavarande afsöndring skulle beviljas, arrendatorn ej skulle ega att för det område, som derigenom frånginge bostället, hvars areal endast i inegor utgjorde mer än 400 hektar, uppbära afgäld eller eljest njuta någon ersättning.

På grund af hvad sålunda förekommit har Kongl. Maj:t nu föreslagit Riksdagen att medgifva,

att från indragna militiebostället Kongs Norrby kungsgård i Brunneby socken af Östergötlands län måtte till plats för folkskolehus jemte trädgård och planteringsland åt Brunneby församling från den 14 mars innevarande år för alltid upplåtas ett å en af kommissionslandtmätaren A. Th. Calén år 1890 upprättad karta affattadt jordområde om 49 ar 36 qvadratmeter, med vilkor att församlingen dels senast den 1 nästkommande juni såsom köpeskilling för jorden i länets ränteri inbetalte 300 kronor, dels ock upprättade och för framtiden underhölle stängsel omkring berörda område,

samt att nämnda köpeskilling måtte få användas på enahanda sätt, som vore bestämdt i fråga om köpeskillingarna för de hemman och lägenheter, hvilkas försäljning egde rum jemlikt kongl. brefvet den 29 maj 1874.

Statsutskottet, till hvars förberedande behandling denna proposition blifvit hänvisad, har emot hvad Kongl. Maj:t föreslagit icke haft något att erinra, hvadan utskottet hemställer,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 9 februari 1891.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.